

11 Αυγούστου 2009

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (8)

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωσήφ Ησυχαστής / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ
Βατοπαιδινός / Έργα Γέρ. Ιωσήφ

Συνέχεια από (7)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

7. Εγκαταβίωσις εις την ερημικήν Σκήτην του Αγίου Βασιλείου.

«Ὅσον ὅμως ἐγὼ ἐντρυφούσα εἰς τὴν εὐχήν καὶ εὕρισκα παρηγορίαν ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, τόσον καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ πειρασμοὶ μεγάλωναν. Τέλος ἡ ἐκεῖ διαμονή μας ἦτο πλέον προβληματική, γιατί δὲν υποχωρούσα καθόλου ἀπὸ τὸ αὐστηρὸν ὕφος ποῦ χάραζα καὶ προ πάντων ὅσον ἐβλεπα ἀπὸ ἐκεῖ προκοπήν εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἀρχισαν νὰ μας καταφέρωνται καὶ προσωπικῶς. Ἐπεισαν τοὺς πνευματικοὺς ἐναντίον μου καὶ δὲν με δέχονταν. Καὶ ὅταν ἠθέλησε ὁ Γέροντας μου νὰ με κάμῃ καλόγηρον, δὲν ἐπέτρεψαν σὲ κανέναν νὰ με διάβασῃ. Ἀφοῦ ἡ κατάστασις ἐκορυφώθη καὶ δὲν ἔπαιρνε ἄλλο, ἐφύγαμεν με κοινήν συμφωνίαν μεταξύ μας γιὰ τὸν Ἅγιον Βασίλειον, με πρόγραμμα νὰ ἡσυχάσωμεν ἐκεῖ. Πράγματι ἡσυχάσαμεν ἐκεῖ, πλην ὅμως ἐταλαιπωρηθήκαμεν πολὺ, γιατί εἰς τὸ μέρος ποῦ ἐκαθίσσαμεν δὲν εὐρήκαμεν ἐτοιμοὺς καλύβας καὶ ἐκάμαμεν ἐμεῖς, σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός. Ἐκεῖ τὸ Γεροντάκι μας δὲν ἐζήσῃε πολὺ, τὸν πήρε ὁ Θεὸς με οσιακὸν θάνατον.

Ὅταν ἐμείναμεν μόνοι μας με τὸν πατέρα Ἀρσένιον, πολὺ βιαζόμεθα εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν εὐχήν. Ὁ διακαῆς μας πόθος ἦτο νὰ εὕρωμεν ἕνα πνευματικὸν ἄνθρωπον, ποῦ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ γνωρίζῃ αὐτὰ ποῦ ζητούσαμεν ἐμεῖς. [\(περισσότερα...\)](#)